

sygn. akt II **K 620/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: st. sek. sąd. Monika Wcisło

W obecności oskarżyciela publicznego z PR Brzeg – Wojciecha Dudka

Po rozpoznaniu w dniu 14.01.2015r. 09.03.2015r. w Brzegu

sprawy

A. S. (1)

c. J. i Z. z domu T.

ur. (...) w B.

Oskarżonej o to, że:

w dniu 22 maja 2014r. w B., woj. (...), przy ul. (...), na terenie sklepu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zaboru w celu przywłaszczenia baterii wartości 7,99 zł, a następnie chcąc utrzymać się w posiadaniu zabranej rzeczy groziła pozbawieniem życia usiłującej ją zatrzymać obsłudze sklepu: A. D. (1) i T. A., wyzywała je słowami wulgarnymi, a także zastosowała przemoc w postaci uderzenia A. D. (1) w twarz powodując obrażenia ciała w postaci krwiaka oczodołu lewego i okolicy skroniowej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, oraz uderzenia T. A. w lewe ramię, a następnie uciekła ze sklepu, przy czym zarzucanego czynu dopuściła się na szkodę A. D. (1), T. A. i sklepu (...), jednocześnie przyjmując wypadek mniejszej wagi, przy czym czynu dopuściła się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. o sygnaturze (...), którą odbyła w okresie od 16.08.2008r. do 16.03.2010r. za przestępstwa podobne z art. 278 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k.

tj. o przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżoną **A. S.** za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 283 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę **4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

II. na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. M. kwotę 804 zł tytułem udziału w sprawie obrońcy z urzędu, powiększoną o należny podatek VAT,

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej 2 dni zatrzymania w sprawie tj. w dniu 27.05.2014r. i 28.05.2014r., przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 Ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, kosztami tymi obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

22 maja 2014 roku około godziny 16.20 oskarżona A. S. (1) udała się do sklepu (...) położonego w B. przy ul. (...). Była ona znana personelowi sklepu, albowiem wcześniej była już zatrzymywana z uwagi na kradzież towaru, znajdującego się w tym sklepie. Tego dnia po wejściu do sklepu obecne pracownice tj. A. D. (2), J. K., M. M. i T. A. obserwowały oskarżoną. W pewnym momencie zauważyły, że wzięła ona z półki baterie w cenie 7.99 złotych, z którymi kierowała się w stronę wyjścia ze sklepu. Po przekroczeniu linii kas skierowała się w stronę bramek sklepowych. Wtedy T.A. i A. D. (2), aby odebrać baterie A. S., postanowiły ją zatrzymać zachodząc jej drogę przed brankami. Pracownice wezwały Policję. Wtedy oskarżona chcąc opuścić sklep wraz ze skradzioną baterią, zaczęła krzyczeć do T. A., że ją zabije, wyzywała ją wulgarnie słowami: „suka, kurwa”. Wtedy ekspedientka poprosiła oskarżoną, żeby odłożyła towar i opuściła sklep. Na te słowa oskarżona uderzyła pokrzywdzoną ręką w lewe ramię, a następnie udała się w stronę bramek, gdzie stała kolejna pracownica. A. D. (2), która stanęła na drodze oskarżonej. Wtedy oskarżona zaczęła jej grozić, że ją zabije, że ją załatwi, aby ją wypuściła. Wyzywała wulgarnie pokrzywdzoną, a następnie uderzyła ręką A. D. w twarz, po czym uciekła ze sklepu wraz z bateriami. Pokrzywdzone obawiały się gróźb oskarżonej.

Dowód: zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa, k.5

zeznania świadka A. D. (2), k.178

zeznania świadka T. A., k. 163

zeznania świadka J. K., k.163

zeznania świadka M. M., k 163

W wyniku działania oskarżonej A. D. (1) doznała obrażeń ciała w postaci krwiaka oczodołu lewego i okolicy skroniowej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Dowód: zeznania świadka A. D. (2), k.178

zeznania świadka T. A., k. 163

zeznania świadka J. K., k.163

zeznania świadka M. M., k 163

obdukcja lekarska, k. 9

dokumentacja fotograficzna, k. 10

opinia biegłego z zakresy medycyny sądowej, k. 35

Oskarżona zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie głównej przyznała się do zarzuczonego jej czynu i twierdziła, że tego dnia była pod wpływem alkoholu. Podała, że pamięta, że była w sklepie i że doszło do szarpaniny jej z pracownicami oraz, że uderzyła jedną z nich w twarz. Nie pamiętała czy zabrała baterie ze względu na swoją nietrzeźwość. Przeprosiła pokrzywdzone za swoje zachowanie.

Oskarżona ma 30 lat. Posiada wykształcenie średnie, bez zawodu. Jest panną, bez majątku, nie ma dzieci. Obecnie przebywa w Areszcie Śledczym w O., gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Przedmiotowego czynu dopuściła się w

ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. o sygnaturze (...), którą odbyła w okresie od 16.08.2008r. do 16.03.2010r. za przestępstwa podobne z art. 278 § 1 k.k., art. 207 § 1 k.k.

Oskarżona nie wykazuje objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Nie zachodzą przesłanki z art. 31§1i 2 kk. Stwierdzona u niej zaawansowane uzależnienie od alkoholu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej, k. 162

karta karna, k. 38-39, 108-109

odpisy wyroków, k. 87-95

opinia sądowo-psychiatryczna, k. 77-78

dane osobopoznawcze, k. 102

Sąd zważył, co następuje.

Sprawstwo i wina oskarżonej nie budzą wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach A. D. (2), T. A., J. K. i M. M. oraz na dowodach z dokumentów w postaci opinii lekarza sądowego na okoliczność powstałych obrażeń ciała u pokrzywdzonej oraz dokumentacji fotograficznej. Zeznania powyższych świadków są spójne wewnętrznie i tworzą logiczną całość. Świadkowie od początku postępowania podawali tożsamą wersję zdarzenia, a ich poszczególne zeznania dopełniały się. Tym samym Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w którym nie przyznała się do sprawstwa. W ocenie Sądu jest to wyłącznie przyjęta linia obrony mająca na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej, dozwolona wprawdzie w ramach procesowych uprawnień oskarżonej, jednakże w konfrontacji z innymi dowodami nie mogąca się ostać. Nadto zauważyć należy, że świadkowie-pokrzywdzone nie miały żadnego interesu w fałszywym oskarżaniu jej. Nadto zauważyć należy, iż sama oskarżona nie negowała wprost twierdzeń świadków, powołując się jedynie na swoją niepamięć z uwagi na nietrzeźwość.

Niewątpliwie z zeznań w/w świadków wynika, że oskarżona zabrała z półki sklepowej baterię. Dodatkowo wynika z nich jednoznacznie, że mimo przekroczenia linii klas za nią nie zapłaciła i mimo to chciała opuścić sklep. Widoczne jest również, że obsługa sklepu żądała od niej jej zwrotu, w wyniku czego na skutek zachowania oskarżonej, która nie chciała oddać baterii, ostatecznie uderzyła pokrzywdzone oraz groziła im pozbawieniem życia. Świadkowie kategorycznie podali, że mimo wezwania oskarżonej do zwrotu rzeczy ona tego nie uczyniła. Dodatkowo zeznały, że wtedy oskarżona zaczęła im grozić, wyzywała wylegarnie pokrzywdzone, a następnie uderzyła je. Wobec tych wszystkich dowodów, nie ma żadnych wątpliwości, w ocenie Sądu, co do stanu faktycznego ustalonego w sprawie. Dodatkowo Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oparł się na dowodzie w postaci opinii biegłego lekarza medycyny sądowej na okoliczności rodzaju i charakteru doznanych obrażeń u pokrzywdzonej A. D.. Nadto zeznania pokrzywdzonej korespondują z opinią biegłego z zakresu medycyny sądowej co do miejsc, gdzie była uderzana przez oskarżoną. Treść opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej jest pełna i jasna, a w zakresie wniosków w niej zawartych Sąd przyjął ją jako własną.

Ustalenia dotyczące okoliczności osobistych oskarżonej oraz jego uprzedniej karalności Sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonej, dane z karty karnej i odpisy wyroków.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego jednoznacznie wskazują na to, że oskarżona swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 22 maja 2014r. w B., woj. (...), przy ul. (...), na terenie sklepu (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonała zaboru w celu przywłaszczenia baterii wartości 7,99 zł, a następnie chcąc utrzymać się w posiadaniu zabranej rzeczy groziła pozbawieniem życia usiłującej ją zatrzymać obsłudze sklepu: A. D. (1) i T. A., wyzywała je słowami wulgarnymi, a także zastosowała przemoc w postaci uderzenia A. D. (1) w twarz powodując obrażenia ciała w postaci krwiaka oczodołu lewego i okolicy skroniowej, które to obrażenia

spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni , oraz uderzenia T. A. w lewe ramię , a następnie uciekła ze sklepu , przy czym zarzucanego czynu dopuściła się na szkodę A. D. (1) , T. A. i sklepu (...) , jednocześnie przyjmując wypadek mniejszej wagi , przy czym czynu dopuściła się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Brzegu o sygnaturze (...) , którą odbyła w okresie od 16.08.2008r. do 16.03.2010r. za przestępstwa podobne z art. 278 § 1 k.k. , art. 207 § 1 k.k. zachowaniem swoim wyczerpała znamiona czynu z art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k

Za kradzież, stosownie do treści art. 278 § 1 k.k. uważa się zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Użycie przemocy wobec osoby z kolei polega na fizycznym i bezpośrednim oddziaływaniu na ciało człowieka, ukierunkowanym na przełamanie lub uniemożliwienie oporu, przy czym nie ma znaczenia natężenie przemocy, wystarczy nawet zastosowanie niewielkiej siły fizycznej, odpowiadającej naruszeniu nietykalności cielesnej jeżeli prowadzi to do przełamania woli pokrzywdzonego (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 13 grudnia 1984r., II Akc 189/94, OSA z 1995r., z. 4, poz. 19, wyrok SA w Krakowie z dnia 6 kwietnia 1995r. , Orz. Prok. i Pr. z 1996r., nr 1, poz. 15). W świetle poczynionych ustaleń faktycznych oczywistym jest, że oskarżona używała przemocy w stosunku do osób pokrzywdzonych – uderzyła A. D. w twarz oraz T.A. w ramię. Nie ulega również wątpliwości, że czynności te były spowodowane w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej baterii. Jednoznacznie z zebranego materiału dowodowego wynika, że oskarżona zabrała baterię i nie chciała zwrócić mimo sprzeciwu personelu sklepu i na jego żądanie rzeczy tej im nie chciała oddać. Użyta przez oskarżoną przemoc została zastosowana natychmiast po zaborze. Nadto oskarżona po żądaniu zwrotu rzeczy groziła pozbawieniem życia obsłudze sklepu tj. A. D. (1) i T. A. pozbawieniem życia, a gdy one nie ustępowały uderzyła je, aby ostatecznie opuścić sklep wraz z baterią. Nadto pokrzywdzone przyznały, że obawiały się oskarżonej, tym bardziej, że to nie była pierwsza tego rodzaju sytuacja.. Nadto zauważyć należy, iż oskarżona podczas zajścia była wulgarna, działała pod wpływem alkoholu a nadto uderzyła A. D. w twarz, a T. A. w ramię. Nadto pokrzywdzone nie dały oskarżonej żadnych powodów do takiego zachowania. Okoliczności te zatem jednoznacznie wskazują, że po stronie pokrzywdzonych wskazana przez nie obawa przed oskarżoną i prawdopodobieństwo jej realizacji są w ocenie Sądu, uzasadnione i realne. Nadto z opinii biegłego sądowego, której wnioski jako logiczne i spójne, Sąd uznaje za swoje, wynika jednoznacznie, że obrażenia jakie powstały u A. D. spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia pokrzywdzonej trwający nie dłużej niż 7 dni co uzasadnia przyjęcie kwalifikacji z art. 157§2 kk natomiast wobec uderzenie przez oskarżoną pokrzywdzonej T. A. w ramię, jej zachowanie wyczerpuje normę art. 216§1kk. Nadto jako okoliczność łagodząca Sąd wziął pod uwagę fakt, że oskarżona przeprosiła za swoje zachowanie.

Wymierzając oskarżonej karę 4 miesięcy pozbawienia wolności Sąd, stosownie do dyrektyw wymiaru kary, określonych w art. 53 § 1 k.k, baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonej, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego oskarżona się dopuściła oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa

Wymierzając karę na poziomie dolnej granicy ustawowego zagrożenia, przyjmując że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, Sąd uznał, że stopień winy oskarżonej i społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu nie były szczególnie wysokie. Należy bowiem podkreślić, że przemoc, jakiej używała oskarżona nie była wyjątkowo intensywna, pokrzywdzone nie doznał szczególnie ciężkich obrażeń, a wysokość szkody, jaką wyrządziła oskarżona była bardzo niska. Generalnie rzecz ujmując, czyn, jakiego oskarżona się dopuściła, choć niewątpliwie naganny, nie wyróżnia się niczym szczególnym na tle wielu innych tego typu przypadków. Sąd nie doszukał się podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, nie sposób bowiem uznać, że w przypadku oskarżonej zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżona, mimo, iż jest młodym człowiekiem była już kilkakrotnie karana za przestępstwa przeciwko mieniu, zarzucanego jej czynu dopuściła się w warunkach recydywy z art. 64§1kk, nie przeszła pozytywnie okresu próby, toteż zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności. Za orzeczeniem kary bezwzględnej, w ocenie Sądu przemawia również wychowawczy cel karania, którego jak słusznie podnosi się w piśmiennictwie i judykaturze nie należy identyfikować z pobłażliwością. W ocenie Sądu, jedynie pobyt

w zakładzie karnym stanowić może dla oskarżonej nauczkę, która powstrzyma ją przed popełnianiem kolejnych przestępstw i wdroży do poszanowania porządku prawnego i zasad współżycia społecznego.

Pozostałe orzeczenia uzasadniają powołane przepisy.

z/ odnotować uzasadnienie

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonej

kal. 14 dni